

Beste Vrienden

“Kijk eens wat een mooi cadeau!” liet Luc Berlamont ons weten.

Na strenge controles kreeg de Vereniging Afasie opnieuw de erkenning om fiscale attesten af te leveren.

Ik citeer uit de brief van Minister Reynders:

“... ik heb het genoeg u mee te delen dat uw vereniging voor de jaren 2006 tot en met 2011 wordt erkend als instelling die de mindervaliden bijstaat,” Concreet betekent dit dat voor giften van minimum 30 euro, toegevoegd aan het lidgeld, die gestort worden in 2006 je een fiscaal attest krijgt in 2007.

Zoals jullie weten is de regionale werking grotelijks afhankelijk van giften. Spreek dus vrienden, kennissen, familie of bedrijven aan om een storting te doen en vraag hen eventueel uw regio te vermelden.

Lees verder in dit nummer de oproep van Dr. Jan Proesmans.

In het artikel van Frank Paemeleire lezen jullie nog meer goed nieuws.

In februari 2004 had de vereniging samen met andere organisaties een onderhoud op het kabinet van Minister Demotte over de voorwaarden van logopedie bij afasiepatiënten. De Minister heeft de voorwaarden aangepast en hierbij met onze voorstellen rekening gehouden.

Op 24 juni hield de Vereniging Afasie haar algemene vergadering en er waren ook bestuursverkiezingen.

Van dit alles vind je een verslag verder in dit nummer.

We zijn blij dat meerdere personen zich kandidaat stelden als effectief lid van de vereniging. We willen samen overleggen hoe we hen meer concreet bij de werking van de vereniging kunnen betrekken.

De gewijzigde Raad van Bestuur komt voor het eerst samen begin september. De concrete samenstelling vind je in het verslag.

Spijts meerdere contacten kon geen kandidaat-voorzitter gevonden worden. Bij geheime stemming werd Lieve Vercruysse door de vergadering in haar functie als voorzitter bevestigd.

Ik houd eraan om alle bestuursleden en alle medewerkers oprecht te bedanken voor de samenwerking en voor het vertrouwen dat ze me al die jaren hebben geschonken. Zonder hun inspiratie, hun sympathie en hun steun zou ik het wellicht niet volgehouden hebben. Ik blijf geloven in de dynamiek van de Vereniging Afasie en in haar toekomst.

Laten we deze dynamiek uitdragen en samen verder bouwen.

Lieve Vercruysse, voorzitter

DANKWOORD AAN DE BESTUURSLEDEN

bij het beëindigen van hun mandaat

Aan Michèle Vandenbulck, secretaris,

“Tien jaar geleden wist Dr. Proesmans, met een fijne neus voor eerste klas medewerkers, jou te overtuigen om je in te zetten voor de Vereniging Afasie.

“Voor wat?!”, moet je toen gedacht hebben. Maar lang moest je blijkbaar niet nadenken en je zette de stap in het onbekende. Afasie was voor jou immers een vreemd woord; je had er geen ervaring mee voor zover mij bekend. Evenwel heb je je met bekwame spoed ingewerkt in de afasieproblematiek. Bovenal ontdekten we bij jou zeer snel een hart voor de persoon met afasie en hun omgeving.

Je was een zeer betrouwbare, bekwame en vriendelijke secretaris en geen moeite was je ooit teveel. In stilte en met een grote vanzelfsprekendheid was je steeds bereid te helpen, of een gesprek aan te gaan met een partner of persoon met afasie.

Niet enkel voor de logistieke ondersteuning die je bood, maar ook voor jouw inzet op sociaal en persoonlijk vlak, wil de Vereniging Afasie jou van ganser harte danken.

Het verheugt ons dat je nog blijft als lid van de Raad van Bestuur en dat je bereid bent om jouw opvolgster met raad en daad te ondersteunen in haar taak.”

Aan Jef Van Dessel, onder-voorzitter

“Je hebt een indrukwekkende staat van dienst binnen de Vereniging Afasie.

Niet velen doen het je na. Sensibilisering is voor jou geen ijdel woord. Je waart en bent een aanspreekpunt via huis- of ziekenhuisbezoek voor veel gezinnen getroffen door afasie. Hierin was je een voorbeeld, dat te weinig is nagevolgd.

In 1990 werd je lid van de Raad van Bestuur op voordracht van Marleen Hoeck die jouw talrijke capaciteiten al snel doorhad. In 1993 promoveerde je tot onder-voorzitter.

Ook in regio Antwerpen werd je al vlug opgemerkt en je werd er verantwoordelijke in 1991 met Florke, jouw lieve echtgenote, aan je zijde. Als persoon met afasie heb je er van meet af voor gezorgd dat leden met afasie een belangrijke plaats innamen in de regionale werkgroep. Dit kwam de werking ongetwijfeld ten goede.

Maar dit alles was niet genoeg en in 1998 trad je toe tot de redactieraad. Al lang had je bewezen schrijverstalent te bezitten en ondanks de afasie te hebben behouden.

De informatisering, boekhoudkundig – administratief – website, is dank zij jou tot stand gekomen. Vele jaren geleden kon je Ronny, je zoon, hiervoor warm maken.

Tot vervelens toe soms was jij het aanspreekpunt voor alle computerproblemen.

Graag danken we ook Florke voor haar jarenlange ondersteuning, haar gastvrijheid, haar goed humeur, haar actieve inbreng en paraatheid om te helpen.

We zijn blij dat je bereid bent Ria Bevers en de werkgroep verder in hun taak te begeleiden.

Aan Jan Wostyn, bestuurslid

“In 1990 werd je als actief lid in Oost-Vlaanderen bestuurslid in de Vereniging Afasie.

Je luisterde intens ook al zei je niet veel. Wat me bijblijft is jouw goed humeur en vooral hoe je met een gevatte humoristische noot een spanning wist te ontladen.

Je was spreker op het colloquium in 1995 en je bracht jouw indringend getuigenis in “Wat zeg je?” 1991 onder de titel ‘Dagboek van een afaticus’ in 5 delen.

Bedankt, Jan, voor jouw inbreng en dat je lid blijft van de Algemene Vergadering.

We wensen je ook veel goeds toe in de activiteiten die je nu ter harte gaan.”

NIEUW TERUGBETALINGSSYSTEEM VOOR AFASIE!

Afasietherapie kan meer op maat van de persoon gemaakt worden

Frank Paemeleire

Inleiding

Zoals reeds eerder meegedeeld in een Wat Zeg Je? werd 2,5 jaar geleden een delegatie van de Vlaamse en de Franstalige afasievereniging (Febaf) en de Vlaamse en Waalse beroepsvereniging voor logopedisten ontvangen op het kabinet van Minister van Sociale zaken en Gezondheidszorg Ruddy Demotte. We hebben toen een wijziging in de terugbetaling van afasie voorgesteld zodanig dat de logopedist langer én flexibeler de therapie zou kunnen organiseren naargelang de noden van de individuele persoon met afasie. De minister maakte er een prioriteit van en vanaf 1 september 2006 worden de door ons voorgestelde veranderingen aangepast in de huidige wetgeving! Een overwinning die voor iedereen die door afasie getroffen wordt, belangrijke verbeteringen in de revalidatie kan meebrengen.

De huidige wetgeving vertoonde namelijk enkele belangrijke knelpunten zoals:

- (1) De therapie kon maar over 2 jaar gespreid worden niettegenstaande bepaalde personen met afasie soms na 3 tot 4 jaar nog vooruitgang kunnen boeken door logopedie. Uit wetenschappelijke effectiviteitsstudies werd duidelijk dat een afasietherapie die een intensief en langdurig is, betere resultaten heeft dan minder frequente en korte behandelingen (Basso, 2003). Recente afasietherapiestudies (zie onder meer Meinzer, Djundja, Barthel, Elbert & Rockstroh, 2005) hebben het blijvende effect bewezen van een kortdurende, intensieve behandeling gericht op compensatie, de zogenaamde "constraint-induced aphasia therapy", op de taal- en communicatiemogelijkheden van personen met een chronische afasie.
- (2) De terugbetaling was niet aangepast aan de complexiteit van afasie. Een sociale benadering van afasie vereist dat de taalstoornis van een individueel persoon bekeken wordt binnen de context van zijn of haar individueel leven. Afhankelijk van de noden en wensen van de persoon met afasie en zijn/haar familieleden, de tijd die verstreken is sinds het hersenletsel en tal van andere factoren, maakt de logopedist een behandelingsplan op (Elman, 2005). Afasietherapie is dus een zeer individueel gebeuren omdat iedere afasie anders is, ieder persoon met afasie anders is, iedere omgeving van de persoon met afasie anders is en zo verder. Er bestaat met andere woorden geen recept voor de behandeling van afasie. Behandeling wordt ook veel ruimer gezien dan taaloefeningen. Ook communicatie-training in een dagelijkse situatie, het informeren van de persoon en de omgeving, het aanvaarden en omgaan met de problematiek en de sociale reïntegratie vallen tegenwoordig allemaal onder de noemer afasietherapie.
- (3) De patiënt kon de logopedische sessies tijdens een 'vakantieperiode' achteraf niet meer opnemen, hij verloor zo waar hij eigenlijk recht op had.

KB van 12 juni 2006

De nieuwe bepalingen treden op 1 september 2006 in werking (bron: elektronische newsletter Vlaamse Vereniging Logopedisten, augustus 2006).

Concreet verandert het volgende :

- Het containerprincipe wordt ingevoerd. Dit betekent dat de patiënt recht heeft op een pakket van maximaal 480 individuele behandelingszittingen van ten minste 30 minuten. In geen geval mag de container van maximaal 480 individuele behandelingszittingen van ten minste 30 minuten overschreden worden.
- Deze behandelingszittingen dienen opgenomen te worden binnen een ononderbroken behandelperiode van maximaal 4 jaar. De behandelperiode van maximaal 2 jaar vervalt dus. Binnen deze 4 jaar kunnen dus meerdere akkoorden gegeven worden van maximum 1 jaar.
- De beperking van een aantal zittingen per week vervalt. Dit betekent dat de logopedist(e) over de soepelheid kan beschikken om de frequentie van de behandeling aan te passen aan de therapeutische nood van de patiënt.
- De mogelijkheid om zittingen van minstens 60 minuten te geven blijft behouden.
- Voorwaarde is dat de behandeling begint binnen de zes maanden volgend op het optreden van de stoornis.

Wat betekent dit nu concreet? Dankzij deze nieuwe nomenclatuur is bijvoorbeeld volgende (fictieve) situatie mogelijk:

Persoon X krijgt een CVA, na 2 dagen wordt logopedie opgestart met een frequentie van 30 min per week omdat de persoon nog erg zwak is. Na een week is de persoon kwam voor echte revalidatie, nu wordt 1 uur logopedie per dag gegeven (onderzoekend behandelen, behandelend onderzoeken, informeren van partner en omgeving, multidisciplinair teamoverleg, ...). De persoon gaat naar huis en daar wordt de logopedie door een zelfstandige logopediste als volgt verder gezet: eerste weken 1 uur per dag, vervolgens 6 maand 3 maal 1 u per week met zelfstandig oefenen op de andere dagen. Plots wordt de persoon opgenomen voor een ander probleem (vb. heupoperatie), de logopedische prestaties blijven behouden en kunnen op een later moment opgenomen worden. Bij thuiskomst na de operatie is de persoon nog snel moe, de logopedist besluit in overleg om gedurende enkele weken 4 maal een half uurtje per week aan huis te komen. Na 1,5 jaar wordt een bilan opgemaakt van de vooruitgang. Er wordt beslist om de logopedie wat af te bouwen en meer zelfstandige oefeningen te geven. Na 2 jaar wordt steeds meer duidelijk wat de restverschijnselen zijn en wordt de therapie veel meer gericht op optimaal communiceren ondanks de problemen, hiervoor komt de therapeut 2 maal een uur per week aan huis. Na 2,5 jaar is een therapiestop nodig van enkele weken wegens een depressie. Na 3 jaar wordt de logopedie herstart met eerst 1 uur per week en later 1 uur per twee weken, de doelstelling is voornamelijk hulp bij sociale reïntegratie. Na 3,5 jaar wordt de logopedie in overleg stopgezet. De persoon heeft geleidelijk aan een nieuw leven opgebouwd ondanks de afasie.

Twee zaken zijn echter nog niet duidelijk in de huidige nomenclatuur:

- Wat met de personen met afasie die nu nog een goedkeuring hebben lopen, kunnen ook zij gebruik maken van de nieuwe regeling of geldt deze enkel voor nieuwe aanvragen?
- Hoeveel therapie mag er maximum per week gegeven worden? In het voorstel dat wij lanceerden, was dat maximum 1 uur per dag en 5 uur per week

Wij hebben deze 2 vragen gericht aan het RIZIV maar mochten hierover tot op heden nog geen antwoord ontvangen. In de volgende Wat Zeg Je? krijgen jullie alvast het antwoord op deze 2 vragen.

Valkuilen van nieuwe nomenclatuur

Deze wetswijziging biedt veel mogelijkheden voor een meer geïndividualiseerde, langere afasietherapie maar enkele opmerkingen zijn wel op zijn plaats

- Het kan niet de bedoeling zijn dat bij alle patiënten in de acute fase er 1 uur per dag therapie wordt gegeven. Niet alle patiënten kunnen dit fysiek aan, zijn hiervoor voldoende gemotiveerd en zouden hierdoor een grotere winst hebben. Verder zou er zo het gevaar zijn dat er al een hele reeks therapiesessies worden verspeeld die later meer zinvol gebruikt kunnen worden. Er is met andere woorden een belangrijke inhoudelijke en deontologische taak weggelegd voor de logopedist in het ziekenhuis. Niet alleen de individuele patiënt maar ook het hele systeem zou ondermijnd worden door een wildgroei aan behandeling. In dit licht is het belangrijk om te weten dat het budget voor logopedie in het jaar 2005 reeds met 3,9% werd overschreden (Lefevre, 2006). Een niet goed overwogen gebruik van het systeem zou met andere woorden mogelijks kunnen leiden tot de afschaffing ervan op termijn.
- Ook personen met afasie moeten zich realiseren dat niet iedereen een goede kandidaat is om 1u behandeling per dag te krijgen of de logopedie over 4 jaar te spreiden. De beslissing dient o.i. vanuit de expertise van de logopedist te gebeuren én in overleg met de cliënt en/of zijn familie. Het is zeker en vast niet te bedoeling om vanaf nu bij alle personen alle 480 prestaties op te gebruiken! Laten we niet vergeten dat ons systeem voor terugbetaling van afasietherapie in verhouding met de ons omringende landen uitzonderlijk gunstig is.

Concluderend kunnen we stellen dat de wetswijziging veel mogelijkheden biedt om de individuele afasietherapie beter te organiseren en zo het functionele eindresultaat, zijnde een zo groot mogelijke participatie aan het dagelijkse leven, te optimaliseren.

Referenties

Basso, A. (2003). *Aphasia and its therapy*. Oxford: University Press.

Elman, R.J. (2005). Social and Life Participation Approaches to Aphasia Intervention In L. L. LaPointe (Ed.) *Aphasia and related language disorders*, pp 39-50. New York: Thieme.

Meinzer, M., Djundja, D., Barthel, G., Elbert, T. & Rockstroh, B. (2005). Long-term stability of improved functions in chronic aphasia after constraint-induced aphasia therapy. *Stroke*, 36(7), 1462-6.

Website RIZIV logopedie: <http://inami.fgov.be/care/nl/other/logopedes/>

Lefevre, S. (2006). Budget nomenclatuur 2005 overschreden! *Logopedie*, 19(3), pp 3-5.

GIFTEN FISCAAL AFTREKBAAR 2006-2011

Beste vrienden, sponsors en mecenassen van onze “VERENIGING AFASIE”

Op 21 juli ll. kreeg ik het heuglijke nieuws dat de Vereniging Afasie terug voor 6 jaar de toelating tot de fiscale aftrekbaarheid voor giften heeft verworven. Het is u bekend dat in de huidige economische en politieke context veel verenigingen op dit gebied buiten de boot vallen. De grondige administratieve en fiscale doorlichting heeft de sérieux en de noodzaak van de Vereniging Afasie duidelijk in het licht gesteld, maar het verder bekomen van fiscale aftrekbaarheid was toch vooral het resultaat van de belangrijke persoonlijke inzet van heel wat mensen, die advies gaven en de administratieve rompslomp doorploeterden.

Onze penningmeester, Luc Berlamont, heeft na jarenlange onderverdrotten inzet, er een erepunt van gemaakt dit dossier nog persoonlijk te coördineren en af te ronden.
Dank, Luc, en proficiat voor het bekomen resultaat.

De Raad van Bestuur is steeds spaarzaam geweest zoals het een goede huisvader past en onze Vereniging heeft een gezonde financiële structuur dankzij de financiële steun die we jaarlijks als giften overgeschreven krijgen. De fiscale aftrekbaarheid zet onze sympathisanten er gelukkig toe aan vrijgevig en mild een schenking te doen met een belastingsvoordeel van gemiddeld 50%.

Vrienden, zorgt ervoor dat onze Vereniging verder op een gezonde manier kan groeien en bloeien!

Voor elke gift boven het wettelijk minimum (30 euro), gestort op: rekening 880-3187421-48, Vereniging Afasie vzw, Bassevelde ontvangt u een fiscaal attest begin volgend jaar.

Mededeling: gift fiscaal attest, eventueel regio vermelden.

Jan Proesmans
Ere-voorzitter Vereniging Afasie

VERSLAG VAN DE ALGEMENE VERGADERING OP 24 JUNI 2006

Van de 44 stemgerechtigde leden waren er 22 leden persoonlijk aanwezig en 18 hadden zich verontschuldigd maar gaven een volmacht. Dit maakt een totaal van 40 leden.

1. Verwelkoming en dank aan alle medewerkers voor hun inzet in het voorbije jaar. In een moment stilte gedenken we de overleden leden en familieleden.

2. Goedkeuring van de notulen AV 2005 na correctie van een fout in de resultatenrekening 2004.

3. Jaarverslag 2005

De aanwezigen ontvangen een exemplaar van het verslag 2004 en 2005, dat werd ingediend voor de hernieuwingsaanvraag voor fiscale aftrekbaarheid van giften. ⁽¹⁾ De voorzitter geeft toelichting over de voornaamste activiteiten in 2005.

3.1. Hoogtepunt was ongetwijfeld het **symposium op 7 oktober**. De nationale staking heeft de ongeveer 220 deelnemers niet kunnen ontmoedigen. Personen met afasie, partners, gezinsleden en professionelen hebben het auditorium tot de nok gevuld. Niet enkel de opkomst was indrukwekkend maar ook de sprekers hebben het beste van zichzelf gegeven in hoogstaande maar voor iedereen duidelijke lezingen. Na de receptie genoten 95 personen van een feestmaaltijd, opgeluisterd door enkele tafelspeeches van de regioverantwoordelijken en het afasiefeestlied. Een verslag hierover is te vinden in 'Wat zeg je?' van december 2005.

3.2. **Sensibilisering** voor de problemen van personen met afasie en hun omgeving. Dit gebeurde o.a. door:

- aankondigingen van het symposium via e-mail, internet en brieven.
- informatieve lessen en documentatie voor professionelen en studentengroepen zoals verpleegkundigen, logopedisten, artsen in opleiding, assistenten in psychologie en zelfs bij studenten ASO. Deze contacten worden zowel regionaal als centraal verzorgd.
- de brochure "Afasie, wat nu?" werd onder de eindredactie van Frie Mortier inhoudelijk herwerkt en door Ann Van Aken in een nieuw kleedje gestoken.
- een mooie infostand, uitgewerkt door Christophe Lafosse en Claire Van Gorp is beschikbaar op het secretariaat en werd al met succes voorgesteld op congressen.
- getuigenissen van personen met afasie in Eigen Aard (Ria Bevers, sept. 2005), in de Thuiszorgkrant (Cesare, sept. 2005) en een artikel over afasie in Steunpunt Thuiszorg, soc. mutualiteit (4^e trimester 2005). Te vermelden zijn ook de talrijke getuigenissen die verschijnen in ons eigen tijdschrift "Wat zeg je?".
- de website (www.afasie.be) wordt regelmatig geconsulteerd en uit de reacties blijkt dit een uitstekend middel voor informatie en contact.

¹ Het verslag kan opgevraagd worden bij het secretariaat.

- Afspraken werden gemaakt voor de inhoudelijke en technologische revisie ervan.
- de film ‘Les mots perdus’, met Nederlandse ondertiteling, kan aangevraagd worden bij het secretariaat als ondersteuning bij informatiesessies.

3.3. **Regionale contactnamiddagen** vinden ongeveer om de 6 weken plaats in de 5 Vlaamse provincies. Het overzicht toont een grote waaier van activiteiten: informatie, ontspanning, een gezellige babbel, taalquiz, restaurant- en museumbezoek, toneel, uitstap De deelname was wisselend met hoogtes en laagtes. Gezien het belang van deze bijeenkomsten moet hier zeker samen met de betrokken regio's werk van gemaakt worden. Dank aan alle leden die zich voor deze regionale werking inzetten. Met spijt moest Limburg-Maasland in 2005 afhaken wegens tekort aan ondersteunende vrijwilligers. Dank aan Pierre Vranken voor zijn inzet.

De interregionale ontmoetingsdag werd luisterrijk georganiseerd door regio Limburg op 5 juni in Houthalen-Helchteren, De Bosberg en bracht ongeveer 75 personen samen.

Dank aan Pierre Vranken en medewerkers voor hun inzet.

3.4. Het redactiesecretariaat van het **tijdschrift ‘Wat zeg je?’** werd in augustus 2005 door Erik Stoop overgedragen aan Saskia Debergh en Jenny Sneyers. Zij troffen onmiddellijk de juiste noot zodat de kwaliteit, die we van Erik gewoon waren, gehandhaafd bleef. ‘Wat zeg je?’ is een blad voor en door de leden geschreven. Dank aan allen die een bijdrage leverden en we hopen op nog meer uitwisseling.

3.5. Tenslotte vermelden we nog de publicatie van de **gewijzigde statuten** in het staatsblad op 24 oktober 2005.

Mededelingen en vragen vanuit de vergadering:

- Gilbert Huyghe (Vlaams-Brabant) ondervond moeilijkheden om folders van de Vereniging Afasie in het ziekenhuis te verspreiden. Kunnen wij geen folders laten plaatsen in de officiële folderbak?
- Antwoord: jaren geleden werd dit al overwogen, maar de kostprijs was te hoog.
- Prof. Thiery zal informatie hierover inwinnen.
- Christophe Lafosse (neuropsycholoog Reva Hof ter Schelde) merkt op dat de Koning Boudewijnstichting dit jaar projecten steunt rond mantelzorg. De aanvragen moeten al binnen zijn tegen 30 juni 2006.
- De voorzitter bekijkt samen met Christophe of dit nog haalbaar is.
- (Besluit op 28/6: termijn te kort om nog een zinvol en haalbaar project op te stellen.)
- Kris Lambers (Lessius Hogeschool) wenst studenten logopedie meer persoonlijk in contact te brengen met personen met afasie en hun partners. Kan dit via de V.A.?
- Antwoord: wordt zeker besproken en zo mogelijk uitgebreid naar alle opleidingen.

4. Financieel verslag (Luc Berlamont)

4.1. Aanvraag tot hernieuwing van **fiscale aftrekbaarheid** voor giften heeft de strenge controles goed doorstaan. Het is nu wachten op de handtekening van de minister.

4.2. De vereniging is financieel gezond. Het **boekjaar 2005** eindigde met een batig saldo van 1.191,81 euro. De inkomsten uit lidgelden bedroegen 2.791,29 euro en deze uit giften 3.993,00 euro. De publicaties (Wat zeg je? en de brochure) vormen de grootste uitgavenpost. Het symposium bleef goed binnen het voorziene budget. De penningmeester bedankt de regio's voor hun zorgzaam financieel beheer.

5. **De begroting 2007** wordt goedgekeurd

6. De Algemene Vergadering verleent **kwijting** aan de bestuurders.

7. Voorstelling en aanvaarding van de nieuwe 'effectieve' leden

De Raad van Bestuur heeft de kandidatuur van de volgende personen onderzocht en stelt hen ter aanvaarding voor aan de A.V.:

De Meulenaere Els, logopediste RC Hof ter Schelde, Antwerpen

Deroover Hilde, logopediste Cepas, Duffel

Goots Carlo, directeur RC Hof ter Schelde, met pensioen

Huyghe Gilbert, partner van Martine De Smet (werkgroep Vlaams-Brabant)

Lafosse Christophe, neuropsycholoog RC Hof ter Schelde

Lambers Kris, docent afdeling logopedie Lessius Hogeschool Antwerpen

Thys Paul, logopedist, persoon met afasie (werkgroep Limburg)

Van Mele Rita, verpleegkundige VUB, partner van persoon met afasie

De Algemene Vergadering geeft unaniem haar akkoord en dankt deze nieuwe leden voor hun bereidheid tot medewerking in de Vereniging Afasie.

8. De vergadering aanvaardt het ontslag van Sonja Kaufman, partner van Gerard Rimbaut (+). Wij zijn haar dankbaar voor haar inzet als regioverantwoordelijke in Oost-Vlaanderen van 1990 tot 1994 en voor haar jarenlange trouw aan de V.A.

9. Bestuursverkiezing

9.1. Raad van Bestuur

a. stellen zich herverkiesbaar als lid van de Raad van Bestuur:

Mannaerts Hubert (Vlaams-Brabant), Proesmans Jan, Sleypen Guido (Limburg),

Speleman Katrijn (Oost-Vlaanderen), Thiery Evert, Vandenbulck Michèle,

Vanspringel Gerd (West-Vlaanderen), Vercruysse Lieve, Witgeers Ronny (W-VI)

b. stellen zich kandidaat als lid van de Raad van Bestuur:

* Bevers Ria, persoon met afasie, regioverantwoordelijke Antwerpen, ter opvolging van Jef Van Dessel, ontslagnemend

* De Meulenaere Els, logopediste, kandidaat-secretaris ter opvolging van Michèle Vandenbulck

c. zijn ontslagnemend uit de Raad van Bestuur maar blijven effectief lid:

* Van Dessel Jef, ondervoorzitter, regioverantwoordelijke Antwerpen en lid van de redactieraad, bestuurslid sinds 1990

* Wostyn Jan, lid regio Oost-Vlaanderen, bestuurslid sinds 1990

Wij bedanken hen van ganser harte voor hun jarenlange medewerking en trouw. De personen (vermeld onder a. en b.) worden unaniem door de Algemene Vergadering tot bestuurders benoemd voor een periode van 3 jaar.

9.2. Voorzittersverkiezing

Lieve Vercruysse is na 3x3 jaar ontslagnemend en wenst uitdrukkelijk de fakkel door te geven. Spijts talrijke contacten vonden we geen kandidaat-voorzitter. Daar meerdere nieuwe mensen wilden toetreden tot de Algemene Vergadering, was Lieve bereid zich toch herverkiesbaar te stellen om een vlotte overgang mogelijk te maken. Bij geheime stemming (37 voor / 2 tegen) werd de huidige voorzitter bevestigd. De voorzitter bedankt voor het vertrouwen maar dringt aan op snelle opvolging.

10. Tot slot dankt het bestuur de vele medewerkers en leden die zich belangeloos inzetten voor de Vereniging Afasie. Zonder hun inzet zouden er geen activiteiten en ontmoetingen mogelijk zijn. We blijven graag op hen rekenen. Hierop wordt iedereen aan tafel uitgenodigd voor een afsluitende maaltijd.

OPROEP PROJECT - LEVEN MET AFASIE.BE

Webpagina's voor en door personen met een afasie en hun partners

Graag stellen we een nieuw project voor van de Arteveldehogeschool in samenwerking met de afasievereniging. In het kader van hun scriptie zullen vanaf september twee studenten logopedie een website uitwerken waar personen met een (chronische) afasie en hun partner hun verhaal kunnen doen. De website zal www.levenmetafasie.be heten. De promotoren van dit project zijn Frank Paemeleire en Lieve Vercruysse. De doelstellingen zijn velerlei: Vlaamse afasiepatiënten krijgen een eigen stem en plaats op het internet en maken zo deel uit van het internetgebeuren, er kan zo meer lotgenotencontact ontstaan, andere personen met afasie en partners kunnen herkenning en steun vinden in hun getuigenissen en voorbeelden en tips krijgen van ervaringsdeskundigen en zo verder...

Het is belangrijk dat het geen website wordt *over* personen met afasie maar wel gemaakt *samen* met personen met afasie. Het is de bedoeling dat iedere persoon een eigen pagina krijgt op de site die min of meer een gelijke structuur heeft. Hierdoor denken we dat de informatie beter gestructureerd zal zijn en dat mensen sneller datgene wat hen interesseert zullen vinden. Onderwerpen die aan bod kunnen komen zijn: Hoe zag uw leven er uit voor uw hersenletsel? Wanneer heeft u afasie gekregen? Wat is er precies gebeurd? Hoe verliep de revalidatie in het ziekenhuis? Hoe was/is de logopedie? Hoe hebt u die eerste weken ervaren? Hoe is uw leven veranderd door uw hersenletsel? Welke problemen ondervindt u nu nog dagelijks? Wat zijn uw verwachtingen voor de toekomst? Hoe moeten mensen omgaan met een persoon met afasie? Heeft u tips voor mensen met afasie? Hoe heeft u uw leven opnieuw georganiseerd?

Naargelang de mogelijkheden en inbreng van de patiënt zal de webpagina een andere vorm aannemen. Ook personen met een zeer ernstige afasie komen dus in aanmerking, de logopediestudenten zullen dan samen zoeken naar de meest optimale manier om het verhaal duidelijk te maken (met digitale foto's, eventueel tekeningen van de persoon zelf, kopie uit het logopedieschriftje, een geluidsfragment, ...).

Mensen die wensen mee te werken kunnen contact opnemen met de studenten zelf (zie volgende pagina). U hoeft zich niet te verplaatsen, er zijn geen kosten aan verbonden en u moet ook niets kennen van computers. De studenten werken samen met u (en uw partner) de pagina inhoudelijk (teksten, foto's, ...) uit maar zij zorgen voor de praktische realisatie. Er worden bij aanvang duidelijke afspraken gemaakt zodanig dat iedereen weet waar we aan beginnen. Omdat één van de doelstellingen van de website is om positief-realistische beeld te tonen dat er wel degelijk nog een leven mogelijk is na een afasie, kozen we er voor om geen anonieme getuigenissen op te nemen. Voor al je vragen, aarzel niet om de studenten te contacteren!

Alvast hartelijk dank dat u overweegt om mee te werken aan www.levenmetafasie.be!

OPROEP

Wij zijn studenten logopedie.

Wij maken een website over afasie.

U kan ons helpen.

Samen zetten we uw verhaal op internet.

Uw verhaal kan een steun zijn voor anderen!

Neem contact met ons op:

Annelies Vivijs
Steenovenstraat 22
2580 Putte
annelies.vivijs@telenet.be
0497 80 14 53

Lies Witteman
Noordstraat 13
9961 Assenede
lies.witteman@student.arteveldehs.be
0496 49 15 86

VLAAMS-BRABANT WAKKER GESCHOTEN

deel 2

over : de 3de Contactnamiddag 2006 en de ... **TOEKOMST !!!**
door Hubert Mannaerts, regioverantwoordelijke

De 3e Contactnamiddag, die zoals het in 'Wat zeg je?' of in de agenda voor de uitnodigingen zes maanden geleden geschreven stond, is vroeger gekomen, omdat ... het ineens goed weer was !

'n Open Tuindag (bij mevrouw Plasschaert), dan moet het toch goed weer zijn, want binnen valt er geen tulpen- of rozengeur te bespeuren . Wel de smaak van warme koffie, de geur van koude zélfgemaakte chocomousse en een grote kom van de sappigste aardbeien uit eigen tuin De fruittaarten zitten nog in gesloten kartonnen dozen, die geur hangt ook overal rond, maar ...

HET IS BUITEN TE DOEN !

Die zaterdag 3 juni 2006 was er volop zon, weinig wind en de regioverantwoordelijke, die buiten voor het hek de genodigden verwelkomde, was die avond iets minder bleek geworden dan 's morgens .

Wij zouden met 15 mensen zijn, maar ... iemand ging die morgen naar Parijs, met Taxi-Stop : tennistornooi met Kim en Justine . Waarom niet !

Er was weer een grote tafel gezet tussen de dreef en het gebouw, gesponsord door de heer en mevrouw Greet en Karel Baras (de 1ste regioverantwoordelijke van Vlaams-Brabant), zij konden helaas niet komen .

Omdat mijn chauffeur (mijn lieve echtgenote, Janneke) niet kon komen, kwamen Martine en Gilbert mij halen, in Tienen kwam Ann Coel nog bij ons in de auto zitten . Wij waren meer dan een uur te vroeg, misschien moet er nog gewerkt worden, maar alles was al klaar gezet .

De Gastvrouw verontschuldigde zich dat de boomgaard niet zo mooi was dan anders, maar de weersomstandigheden waren de échte boosdoener : ‘met zo’n weer kun je niets goed doen!’

Toch was alles zo ... romantisch als anders, want straks komen onze ‘geliefden’, Marjolein en Philip uit Vilvoorde de donkere groene zones binnen .

Die 2 werden gebracht door een vrijwilliger, in een grote zwarte jeep .

De eerste was natuurlijk Marcel de Noble uit Zwijnaarde : die had een strooien mand van zijn zélfgemaakte wafels bij . Het kán dus niet meer stuk, eten zullen we genoeg hebben !

Paul en Lieve kwamen uit Overijse, Herman en Francine uit Aarschot, én ... bijna op tijd kwamen Mariette en Mariella aan uit Wilsele. Dan zijn er nog twee mannen niet . Ene uit Joris St.Weert en de andere uit Schaarbeek – toen wisten we nog niet dat die laatste al lang in La France zat .

En toen kwam Mark Migom : ‘Ja, ik was thuis aan ’t verbouwen, en ja, ineens was het al zo laat, en ja, ... !’

Het was toch heel plezant hem weer eens te zien, want hij is niet alleen papa van drie jonge studerende kinderen, maar hij kan zijn beroep ook nog doen, hetgeen meeste mensen met afasie niet meer kunnen .

Enkele mensen hadden een fototoestel bij (ik ook, maar ik heb hemianopsie, en mijn 'apparaat' is maar een goedkoop ding, gekregen bij 'n tombola) en zo kan iedereen zien hoe gezellig het was .

Wij praten niet alleen over het weer en de natuur, maar ook over de laatste Contactnamiddag : daar was een kunstenaar Rohnny Houwaer uit Halmaal-Dorp (St.Truiden), die nu volgende week zijn tentoonstelling zou houden bij hem thuis . Iedereen kreeg een uitnodiging van de regioverantwoordelijke .

'n Werk, dat hij ons gaf, schenken wij aan onze Gastvrouw !

'En de volgende Contactnamiddag zal niet meer doorgaan in Lubbeke of in Rotselaar, waar wij altijd samenkomen, maar in Tienen !'.

'Ah, alléé, waarom dát ?' werd er fronsend gezegd !

En daarom is dit een 'inleiding' voor de nodige lezers, gezien op internet, : uit de website architect Jo Crepain - van het arcitectenbureau Crepain Binst - 04.03.06

Werken Arteveldehogeschool Starten Ten Vroegste Zomer 2007

Parking Decascoop wordt modern schoolgebouw

De Gentse Arteveldehogeschool maakte gisteren haar plannen bekend voor een scholencomplex van 20.000 vierkante meter op de parking van Decascoop . In juli 2009 wil de scholengroep er intrekken (auteur Erik De Troyer in 'Het Laatste Nieuws')

Plannen : soort zwevend schoolgebouw ! Op grondniveau is er een grote trappenhal omgeven door glas . Daarboven zweven de leslokalen . Achteraan het gebouw komt er nog eens een glazen

toren met praktijklokalen . “Het is wel geen grote toren, maar het zal een heel speciale worden”, zegt Crepain ... het hypermoderne scholengebouw moet plaats bieden aan 3.500 studenten en 500 werknemers . Behalve studieruimte zijn er ook een groene patio, een mediatheek, een cafetaria en een mini-restaurant voorzien .

Waarom schrijf ik zoveel over die plannen van 2 architecten, over de Arteveldehogeschool, en over ... Gent ?

Omdat ik begin de jaren '70 ook student was in Gent, voor interieur architect en het was ook in die tijd het begin van de Decascoop of bioscoop zaal .

De hunkering naar Gent blijft, dat zal nooit meer stoppen .

En ook : **Frank Paemeleire** geeft les in **de Arteveldehogeschool** logopedie en audiologie en komt voor de 1ste keer een voordracht geven in Campus St.Jan in de H.Hartziekenhuis in Tienen, in de '**Wintertuin**' op woensdag 13 september 2006 om 15 uur of de 4de Contactnamiddag 2006 voor Vlaams-Brabant !

Het is ook de 1ste keer dat **de Vereniging Afasie v.z.w.** haar 'inhuldiging' doet in de kliniek, én de voorzitter mevrouw **Lieve Vercruyse** mag de 1ste inleiding doen . Dit is érg belangrijk voor de Vereniging Afasie, de personen met afasie én de huidige logopedisten, want Frank Paemeleire zal uitleggen welk nieuws er is over de technieken !

Alles is begonnen met de hersentrombose van de 52-jarige mevrouw **Martine De Smet** in december 2003 in Tienen .

Martine werd onmiddellijk naar de spoedafdeling van het H.Hartziekenhuis in Tienen gebracht en de oorzaak was volgens de dokter : een vernauwing door plaquevorming in de linker slagader . 'Door de snelle interventie en de jonge leeftijd van Martine heeft ze een zekere spoeling van de hersenen ondergaan, in hoever dit geholpen heeft weten we niet . “Niettegenstaande deze snelle interventie was Martine gedurende de eerste drie maanden volledig spraakloos,” schreef haar echtgenoot de heer **Gilber Huyghe** .

'Door haar trombose met diens vele complicaties en misvormingen, had Martine ook afasie !' schreef Gilbert verder .

Hij probeert zoveel mogelijk te begrijpen wat zijn vrouw gekregen had, en ging zelf op onderzoek uit . Hun zoon (16) is student, had een computer mét internet en zo vinden ze de website van de Vereniging Afasie v.z.w. (www.afasie.be) en leerden ze de regioverantwoordelijken kennen, Janneke en Hubert Mannaerts-Strauven, van Vlaams-Brabant .

Zij kwamen eens op bezoek en later gingen ze naar de Nationale Dag Afasie (toen in regio Limburg, in Houthalen-Zolder, in juni) en later naar alle Contactnamiddagen van regio Vlaams-Brabant, omdat het wel een goed idee is van de vereniging : de communicatie van iemand met afasie !

Van december 2003, toen zij tweeën nog in het 'niets' woonden, is het nu al 2005 geworden, en beiden zijn als actief lid bezig bij de 'Werkgroep' van Vlaams-Brabant ; in die 'Werkgroep' bespreken ze over bvb. het thema van elke Contactnamiddag .

Gilbert vertelde in elke vergadering : de metingen bij zijn echtgenote gebeurden met een echografie, en nog niet met de nieuwe technieken die meer complexer zijn . Gilbert schreef (zie "Wat zeg je?" jaargang 26, nummer 1 maart 2006 p. 10-11) : "Naar mijn oordeel moet de Vereniging Afasie die technologie volgen gezien het groot aantal patiënten waarvoor men veel leed kan besparen."

Dit wil niet alleen de dokters (medicaal personeel) én het ziekenhuis én de Vereniging Afasie 'op het matje roepen', want in deze hedendaagse tijd is de geneeskunde al veel verder geraakt.

Gilbert Huyghe wil iedereen **WAKKER** maken – zie ook mijn eigen verslag, jaargang 26, nummer 2 juni 2006 p. 8 – 11 ;

Vlaams-Brabant Wakker Geschoten

Ja, velen 'zeggen' dat, maar 'daden' vergeten de meesten, maar Gilbert Huyghe pakt de stier bij de hoorns en zoekt alles op, loopt door gesloten deuren – ik zélf gezien ! - en vertelt dat het beter kán zijn dan nu !

Jaja, Gilbert komt morgen terug, en overmorgen en ... ineens komt er resultaat !

In de 'Wintertuin', een ontmoetingscentrum in de Campus St.Jan van het H.Hartziekenhuis in Tienen, komt er **een voordracht van de heer Frank Paemeleire over de nieuwe technieken** .

Frank schrijft het zelf in een van zijn mails :

NIEUWE INZICHTEN OVER BEHANDELING VAN AFASIE ! HERSTEL VAN COMMUNICATIE BEVORDEREN

In deze voordracht zal Frank Pameleire, logopedist en werkzaam met personen met afasie, een overzicht geven van belangrijke evoluties die te maken hebben met afasie . Het onderzoek en de behandeling van afasie is namelijk de laatste jaren grondig veranderd . We geven ook 'de 10 regels voor de goede afasiebehandeling' en sluiten af met een bespreking van de mogelijkheden van computers in de behandeling .

De spreker zal alles zonder vaktaal uitleggen en de voordracht illustreren met voorbeelden uit de praktijk . Er is ook ruime tijd voorzien voor het stellen van vragen door het publiek .

Frank Paemeleire is als Licenciaat Logopedie werkzaam in het Algemeen Ziekenhuis Maria Middelaes te Gent. Verder is hij verbonden als lector aan de Arteveldehogeschool Gent en coördineert hij de 3-jarige postgraduaatopleiding in het NTSS (= Neurologische Taal- en Spraakstoornissen) in Vlaanderen ; eMail frank.paemeleire@telenet.be

In 2009 zijn er **3.500 studenten** die logopedie studeren, die **mèt computers** de nieuwste techologiën weten en een doel van Gilbert Huyghe is nakend : nog sneller reageren met de nieuwe technieken ! En de TOEKOMST voor Gilbert Huyghe is : niemand én nooit meer CVA !

Door bvb. zes-maandelijks controle bij de huisdokter van uw aders en halsbloedvaten, **én alles : betaald door de Staat** !

Op 'n werkdag-maandag kreeg ik telefoon van ... Gilbert Huyghe : "Heb je iets gedaan voor een Werkgroep Vergadering, want wij hebben nog veel werk voor september, bvb. : de lijst logopedisten, andere uitnodigingen, de ...enz!". Hij deed het gelukkig per telefoon, om geen problemen te krijgen met gesloten deuren.

**HIJ BLIJFT VERDER DOEN ,
WANT ZIJN 'GOEDE IDEEEN' ZIJN NOG NIET OP !**

Wie moet nog wakker worden, wie, wie ... *heeft er suiker – uit Tienen ! - in de erwtensoep gedaan, wie heeft dat gedaan, wie ... is nog niet wakker geworden ?*

(foto's door Marjolein, Mariella, Françine, Philip, Mark en Hubert)

VERSLAG BEZOEK 'BOERENIJSJE'

regio Antwerpen

We waren op zaterdag 3 juni met ongeveer 26 of 27 mensen op de afspraak te Loenhout aan "het Boerenijsje". We brachten de zon mee want die was al een tijdje niet meer te zien geweest. De boerin Marie-Louise leidde ons rond op het bedrijf. Gestart als mestveebedrijf werd later overgeschakeld op melkkoeien. We bezochten eerst de koestal. Overdag staan alle koeien buiten in de wei. Tweemaal per dag om 7h en om 19h komen de koeien binnen om gemolken te worden. In de wei eten ze gewoon gras. In de stal is het gras met maïs. Terwijl Marie-Louise haar uitleg deed kwamen de dieren allemaal binnen en begonnen van hun stalvoedsel te eten. Van elke koe wordt met een chip op de computer bijgehouden hoeveel ze eet en ook hoeveel melk ze geeft. Zo kan men zien of ze eventueel nog krachtvoer nodig heeft. De kalfjes worden apart gezet en gevoed. Na een tijdje wordt van melk overgeschakeld op hetzelfde als de koeien en gaan ze ook naar de wei. In de stal hangt ook een ronde borstel tegen de muur. Als de koe er tegen loopt begint de borstel te draaien, zo worden ze eens goed geborsteld. We gingen ook in de ruimte waar de koeien gemolken worden. Tweemaal per dag komen de dieren met zes tegelijk binnen, drie links en drie rechts. De boer staat in de put in 't midden, zo kan hij gemakkelijker werken. Als die zes gemolken zijn gaan ze langs de andere kant buiten en komen de volgende zes binnen tot ze allemaal aan de beurt zijn geweest. De melk wordt verzameld in een grote koeltank tot ze wordt opgehaald. De melk, en ook de dieren worden voortdurend gecontroleerd op kwaliteit en hygiëne. Volgens de boerin is de Belgische melk trouwens de beste. Na de rondgang konden we in de verbruikzaal terecht voor een heerlijk coupeke roomijs, (of is het ijsroom?). Deze wordt vervaardigd van de melk van de eigen koeien. Dit was weer een gezellig en leerrijk slot van het seizoen. Na de zomer starten we dan weer met de Nationale dag.

Dit was een verslag van Roger

www.seniorennet.be

In deze Wat Zeg je? plaatsen we een interessante website in de kijker: SeniorenNET. De site behandelt allerhande onderwerpen die aansluiten bij de leefwereld en interesses van de actieve 50-plusser. SeniorenNet is gratis toegankelijk en volledig commercieel waardoor ze politiek onafhankelijk en neutraal zijn. Alle informatie is in een begrijpelijke taal geschreven en gaat er vanuit dat je weinig of geen voorkennis hebt over het desbetreffende onderwerp.

SeniorenNet won de zilveren award "Professionele Website van het Jaar 2005", uitgereikt door het computermagazine Clickx. We bespreken kort enkele interessante rubrieken, maar ga zelf eens op de site kijken want er is zoveel meer te vinden en te doen.

- **Computerhulp:** Hier vind je begrijpelijke informatie en handige tips over onder meer computertermen, surfen op het internet, e-mail en digitale fotografie. Je vindt er complete cursussen die je gratis kan downloaden.
- **Geld & Werk:** Als je informatie zoekt over een erfenis, een eigendom verkopen, je pensioen en andere financiële informatie, dan vind je hieronder wat je zoekt.
- **Huisdieren:** We geven informatie voor het houden en verzorgen van je dier(en), maar eveneens informatie over ziekten, aandoeningen en bijvoorbeeld vaccinaties.
- **S.O.S.:** Een duidelijk overzicht van alle telefoonnummers van de hulpdiensten in België (antigifcentrum, politie, brandweer, Rode Kruis, Card stop,...)
- **Krantenkoppen:** Dagelijks overzicht van de krantenkoppen van de Vlaamse, Waalse en Nederlandse kranten.
- **Spelletjes:** Grote keuze aan gratis spelletjes (onder andere behendigheidsspelletjes, kaarten, bekende gezelschapsspellen, hersenbrekers, woorden en letters, puzzelen, quiz, sudoku's, ...)
- **Reisverhalen:** Op Seniorennet kan je je eigen reisverhaal met zelfs een foto online zetten, nu reeds meer dan 400 verhalen beschikbaar.
- **Wonen & Zorg:** Wij hebben alle voorzieningen op een rijtje gezet en bieden hier u overal informatie over meldpunten, klachtenlijnen, ombudsdiensten, sociale voorzieningen, preventietips, thuiszorg, ...

SeniorenNet is een echte aanrader maar we geven toch twee punten van kritiek.

- Niettegenstaande dat je de lettergrootte kan aanpassen, is de site wegens de hoeveelheid informatie en reclamebanners, visueel erg druk en zeker en vast dus niet 'afasievriendelijk' (zie hierover een artikel in een vorige Wat Zeg Je?)
- Ten tweede zit reclame soms verpakt als informatie. Let dus goed op bij pagina's met een witte achtergrond want zoals aangegeven onderaan de pagina, betreft het hier een advertentie.

OPROEP! Heb je zelf een interessante internetsite gevonden, laat het ons weten via frank.paemeleire@pandora.be

BOEK: HOE MIJN VADER ZIJN WOORDEN TERUGVOND

Als iemand opeens afasie krijgt, wat dan?
Een aangrijpend, persoonlijk verslag

– ‘Kan ie praten?’ vraag ik als blijkt dat hij in elk geval nog leeft.
– ‘Nee.’

Dreun. ‘Ik weet niet goed hoe ik dit moet zeggen, maar je vader heeft vanmiddag een herseninfarct gehad,’ heeft Treesje, zijn vriendin, me daarnet opmerkelijk kalm verteld. Het is het soort telefoontje waar je stiekem altijd op bedacht bent. Nu vluchten niet meer kan, overvalt me een fatalistische berusting. En tegelijk is alles in mijn hoofd op tilt geslagen, rinkelt iedere alarmbel op zijn hardst. Want niet kunnen praten = afasie. En afasie is het griezeligste, gruwelijkste dat ik me voor kan stellen. Al sinds het moment dat ik bij een van mijn eerste colleges Algemene Taalwetenschap bandopnamen hoorde met deerniswekkend taalgestuntel van een afasiepatiënt.

Liesbeth Koenen (1958) is taalkundige en schrijft over alles wat met taal en met hersenen te maken heeft, onder andere in *NRC Handelsblad*. Eerdere boeken van haar hand zijn *Gebarentaal: De taal van doven in Nederland* (bekroond met de prijs voor het beste populair-wetenschappelijke boek), *Het vermogen te verlangen (9 letters): Gesprekken over taal en het menselijk brein* en het *Handboek Nederlands* (samen met Rik Smits).

Taalkundige en journalist Liesbeth Koenen schrijft al heel veel jaren over taal en hersenen als uitgerekend haar eigen vader ineens door een beroerte afasie krijgt. Hij maakt in eerste instantie geen enkel geluid. Hij kan niet praten, hij kan niet schrijven. Zit hij zelf nog daarbinnen? Is er iets over van zijn taalvermogen?

In ***Hoe mijn vader zijn woorden terugvond*** volgt Koenen van dag tot dag haar vaders zoektocht naar orde in de chaos in zijn hoofd. Al snel lijken zijn taalgevoel en zijn humor intact. Tegen wil en dank gefascineerd kijkt Koenen toe hoe die weer een uitweg proberen te vinden. Ze ziet van heel dichtbij hoe taaltheorieën uitpakken in de praktijk.

En ze ziet haar vader vechten. Intussen tikt de tijd door en hamert in haar hoofd die ene les van vroeger: wat in de eerste twee maanden niet terugkomt, komt nooit meer terug. Kunnen de verloren woorden op tijd gevonden worden?

Het geserreerd vertelde verhaal is een aangrijpend en soms geestig *document humain* geworden, waarin vanzelf ook de wonderen van het menselijk taalvermogen langskomen.

Hoe mijn vader zijn woorden terugvond – Liesbeth Koenen
Ingenaaid in fraai uitgevoerd omslag – 128 blz. – ISBN 90 468 0068 7 – €
12,95

OVERLIJDENSBERICHT

Op 30 mei 2006 is te Antwerpen in zijn woonst
plotseling van ons heengegaan

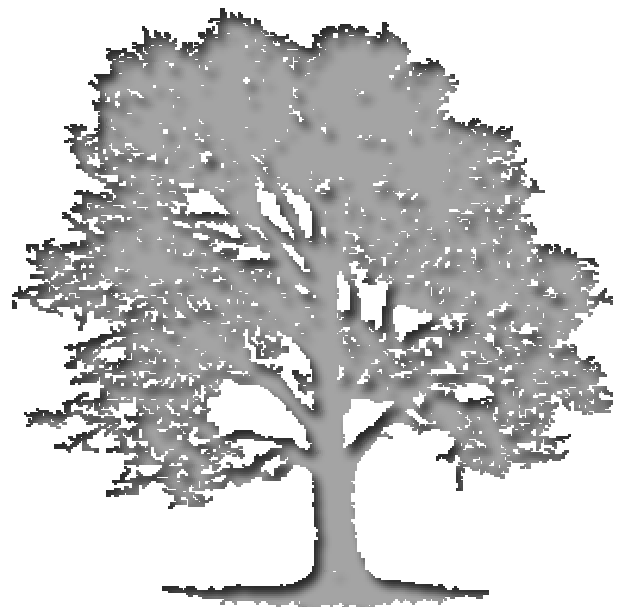
De Heer

Wim Jacob

Prof. Dr. Em.

Echtgenoot van Mevrouw Claudine Van Grembergen

Geboren te Hamburg Altona (D) op 24 juni 1939

FLORIDA 3

Zondag 6 nov. Na het ontbijt vertrekken we meteen naar Orlando, een tochtje van een dikke 2 uren. Na enig zoekwerk en tussen hoge moderne gebouwen hebben we het befaamde Church Street Station gevonden. Dat is een oud stationneke uit vroegere tijden dat bewaard is gebleven. Maar wij wisten niet dat het gesloten was op zondag. Gedurende onze stadswandeling botsten we op een grote zondagmarkt. Op zo'n markt zie je de gekste dingen, een dubbele kinderwagen met in plaats van kinderen twee grote honden daarin, heel gewoon. Of kleine hondjes met een zonnepetje op.

Na een paar uur wandelen hadden we het bekeken en wanneer we terug richting auto stapte kwamen we een man tegen met aan een been een schoen en aan het ander been verschillende plasticzakken bijeengebonden met een koord, echt schrijnend. Ik denk dat er nog veel armoede is onder de mensen.

Maandag 7 nov. Tijd om de buurt eens te verkennen, maar dan te voet. We beginnen met ons park, het Imperial Oaks Park. Het is een afgespannen domein met een hoofdstraat die op het laatst een lus vormt. Er staan naar schatting een 50 villa's in. Wat verder hebben we een afgesloten ruimte met een zwembad en een jacuzzi, daar mag je dan in zwemkostuum rondlopen, ergens anders mag je niet met ontbloot bovenlijf rondlopen.

Als je zo langs de villa's wandelt ga je letten op de constructie, ik toch. Het viel mij op dat die allemaal in licht materiaal waren gemaakt, hout, aluminium, plastic. Stenen gebouwen ziet je niet op het platteland. De meeste bewoners zijn eigenaars, maar alleen van het gebouw, de grond waarop hun eigendom staat is van de parkeigenaar. Ze vormen ook een echte gemeenschap en ze zijn heel vriendelijk, als je de reglementen maar naleeft. In elke woonst is er een Amerikaanse vlag aanwezig.

Buiten het park is het andere koek, armoede troef, in het bos staan stacaravans met bijgebouwtjes aan, schots en scheef. Een paar wrakken van auto's zonder wielen, oude rommel, een paar kinderen en heel kwade honden. Dat is in de bossen, uit het zicht.

Na de middag naar Moonlake, een park aan een meer. Er was een koppel kraanvogels geland, dat zijn grote vogels met een hele spitse bek van wel 10 cm. lang en daar halen ze hun voedsel mee uit de grond. Het koppel blijft bij elkaar, als ze opvliegen vliegt het mannetje eerst en dan maakt hij een klappend lawaai, het vrouwtje volgt, zo moet het zijn, niet waar? Er zitten ook veel arenden, met die bossen en de meren kan dat niet anders.

Dinsdag 8 nov: We trekken vandaag naar de Universal Studios in Orlando

Bij het binnenkomen aan de gates moet je door de controle, alles wordt nagezien, je mag geen eten, drinken, gevaarlijke voorwerpen bij hebben of je komt er niet in. Als je de studio's ingaat worden de vingerafdrukken genomen, op de computer gezet en als je de studio's verlaat wordt hetzelfde gedaan om te zien of er niemand achterblijft.

De eerste set die we aandeden was een over aardbevingen. We moesten instappen in een metrostel, dat begon te rijden en dan gebeurde het, een aardbeving, de trein begon te schudden, leidingen barstten open, er brak brand uit, een tankwagen kwam binnengereden en kantelde, de waterleiding sprong kapot, het perron sprong in stukken en tot overmaat van ramp ging onze trein scheefhangen. Precies echt. Hoe kunnen ze dat zo bedenken? Ons tweede bezoek was aan de set waar Fear Factor wordt opgenomen. Als invalide mocht ik natuurlijk op de eerste rij zitten. Op een gegeven moment vragen ze twee vrijwilligers uit het publiek om met een waterkanon mensen weg te spuiten op de set, nu drukt die pottentaat, die 30 meter van mij staat met dat kanon, op die hendel, voor dat die kan richten ben ik helemaal nat, zo vlug is dat gegaan. Na de show zijn ze mij hun excuses komen aanbieden en ik kreeg nog een originele T shirt van Fear Factor. Gelukkig was het 32 graden en was ik vlug droog.

E.T., nog zoiets, je wordt met hangtreintje in de leefwereld van ET gebracht, op een tiental minuten passeer je heel het verhaal in een heel speciaal decor. We hebben ook dieren gezien die in films opgetreden zijn, papegaaien, valken, apen, katten enz. die voerden een show op van een half uur. Onderweg ben ik Marilyn Monroe tegengekomen, zelfs een babbeltje mee gedaan en een foto gemaakt, ze noemde mij "love", wat dat het ook wil zeggen weet ik niet.

Heel de dag beschrijven kan je niet. Maar we hebben nog Nickelodeon gedaan, Men in black, Jaws was wegens onderhoud gesloten, terminator 2 in 3D, Twister, dat gaat over een tornado waar je in komt met alle verschrikkingen die dat meebrengt, ik kan u verzekeren, daar

kom je niet droog uit. Een schitterende dag, echt waar. Moe en voldaan zijn we rond 18.30 u. huiswaarts gereden. Onderweg even de autostrade af om te eten in een Applebee's restaurant, en dan het bedje.

Woensdag 9 nov: s'Morgens wat uitgeslapen, ontbijt en napraten over de dag voordien. Na het middagmaal reden we naar het Homosassa Springs Wildlife State Park. Het park dankt zijn naam aan de Homosassa rivier waar het gelegen is. Het is een state park dus het wordt beheerd en onderhouden door de staat Florida. Er is een boottochtje voorzien op de pepper creek, met allerlei soorten vis op, ook vogels vinden hier hun rust want verschillende voederplaatsen langs het water zijn slangvrij gemaakt met grote ronde zinken schijven. Daar hebben we kennis gemaakt met onze eerste echte alligator, waw zijn dat beesten zeg. Er was er een die aan het brullen was omdat zijn eten zo lang wegbleef, precies een donder. Daar hebben we ook onze eerste echte Manatee gezien, dat is een zeeke, een groot log traag beest 2 à 3 meter lang, een klein kopje en dat eet alleen groen. Ze krijgen savooi en chinese kool. Mensen die graag op de site zien:

www.FloridaStateParks.org/homosassasprings

Weeral een prachtige dag waar we veel nieuwe dingen ontdekten, veel voor ons onbekende dieren hebben mogen zien. Naar huis, eten, babbelen en slapen.

Donderdag 10 nov: Vandaag winkeldag in de Homemarket op de US 19. Een magazijn waar ge uren kunt vertoeven en nog alles niet gezien hebben. Florke kocht er voor mij een echt Amerikaans hemd, als we thuis kwamen stond er op de label "made in Bangladesh", goed hé In de namiddag naar het zwembad gewandeld, van het zonnetje genoten, een biertje gedronken en de dag was weer om.

Vrijdag 11 nov: Na het ontbijt rijden we naar Ocala op de 75 richting noord. Een paar miles verder ligt Silver Springs, ook een State Park maar dan wel groter dan Homosassasprings.

Daar had men verschillende mogelijkheden, boottochten, safari, wildpark, vogelshow, en attracties. We besloten ze allemaal te doen. Als eerste namen we een boot met een glazen bodem, daar kon je de vissen en de bodembegroeiing zien. Langs de oever was van alles uitgebeeld, een fort van vroeger met daarrond een nederzetting gelijk men in oude films ziet.

Ons tweede doel was een bezoek aan het krokodillen -en slangenpark. Alle soorten krokodillen en alligators hebben we daar kunnen bekijken, en dat zijn er wat. Na het eten hebben we een wandeling gemaakt langs de zwarte en de bruine beren. De zwarte gaat nogal maar de bruine wil ik niet tegenkomen, zijn dat imposante beesten zeg, met nagels als

messen op hun grote klauwen. We zijn ingescheept voor de safari in het bos. We werden heen en weer geschud maar eigenlijk een wild beest hebben we niet gezien. Vandaar naar de wilde vogelshow, prachtig die arenden en die valken. We scheepten in om op het meer te varen, weerom doorzichtige bodems want hier gingen we de onderwaterbronnen ontdekken. We hebben er 8 gezien. Het zuiver water zag je letterlijk naar boven borrelen uit een diepte van een tiental meter. Wat we ook te zien kregen in dat helder water waren prauwen en beelden uit de tijd van de indianen, een prauw lag daar naar schatting 800 jaar. Een prachtige maar vermoeiende dag. Web-site: www.silversprings.com

Zaterdag 12 nov: Wat uitgeslapen, 9.00 u. ontbijt wat onderhoudwerkjes en middageten. Na de middag naar het Gulfview Shopping Center. Dat ligt op de nieuwe US 19 op een uurtje rijden.

Zondag 13 nov : Gisteren in het naar huis rijden hebben we een nieuw groot-warenhuis ontdekt nml. "publix" wij daarheen, ja op een zondag. Daar hadden ze toch verse broodjes en ook een soort galettenbrood, jongens wat een feest. Gedaan met die geroosterde rommel. We hebben er ook wat donuts gekocht maar dat is toch maar zoete rommel.

Maandag 14 nov : Wij willen naar "Islands of Adventure" gaan, een pretpark waar we van de AAA supplementaire inkomkaarten van gekregen hebben. Die mochten we gebruiken wanneer we wilden. Onderweg veel nieuwigheden gezien, zelfs een bijhuis van een grote bussenbouwer uit onze contreien. De security passeren en dan aanschuiven om binnen te geraken. Wat blijkt? Onze kaarten zijn niet meer geldig. Ondertussen was het al bijna middag, nog 69.68 dollar /pp gaan betalen voor inkom was wat te veel gevraagd, dus terug vertrokken richting Kissimee, daar gegeten wat rondgereden en terug huiswaarts. Onderweg een winkel binnengegaan met westernkleding, niets gekocht. Eigenlijk een mislukte dag.

Dinsdag 15 nov : Ontbijten en wat klusjes opknappen, krantje op de pc enz. Na de middag planden we om naar een groot winkelcentrum te gaan om wat koopjes te zoeken. Als je nu spreekt van groot, dat was dan groot. Twee verdiepingen waar je nu echt alles kon kopen, ik schat een hoofdgang van 1000m met veel zijgangen. Beneden was er zelfs een grote ijspiste waar schaatsers hun rondje op draaiden. Veel restaurants en koffiehuisen. Spijtig dat buiten het zonnetje schijnt en wij binnen in de airco zitten.

Woensdag 16 nov: We zitten te wachten in de porch op onze reiger, die wil niet komen. Maar we krijgen ander bezoek, een redelijk grote schildpad komt het terras opgewandeld, we geven een blaadje sla maar ze komt er niet aan. Na een tiental minuten wandelt ze weer weg met achterlating van een cadeautje, zo groot als van een grote hond, merci. 's Avonds een mooie avondwandeling gemaakt langs de vijver. Wanneer we op een bank zaten kregen we gezelschap van een koppel kraanvogels. Mooi.

Donderdag 17 nov : In de namiddag reden we naar ons dorp, New Port Richey, daar hadden we nog niet geweest. Een dik half uur rijden en dan stond je in het centrum. Buiten de Mainstreet was er niet veel te zien, een drietal kerkjes waaronder één grote baptistenkerk.

Vrijdag 18 en zaterdag 19 nov : Het weer is omgeslagen, de zon komt er maar moeizaam door. Het is te slecht weer om iets te doen.

Zondag 20 nov : Vandaag zouden we naar Kissimmee trekken. Op tv geven ze droog weer maar bewolkt. Toch schijnt het zonnetje, we vertrekken dan maar. Rond 12.00 u. zijn we in Kissimmee en beginnen onze magen te rammelen. We stoppen bij een "Waffle house" , je krijgt eerst een ronde zoete wafel , een broodje hamburger, een spiegelei met geroosterd brood, een hoopje rosti patatjes, een semoulpapje en een boterham met een stuk vlees, en alles tezamen, kies maar uit. Dan op zoek naar een lake waar ze met airboats varen, niet simpel te vinden. Na lang rijden, zeker 30 miles, kwamen we aan een groot meer, en ja we hoorden de airboats al. Een airboat is een boot met een aantal plaatsen, een grote motor en een grote schroef achteraan, die schroef heeft een doormeter van 2 meter en die zal de boot aandrijven. Onderschat die kracht niet want die boten halen 60 miles /ph, die gaan over riet en lage gewassen in het water. Moesten die een gewone schroef onder water hebben ze zouden niet kunnen varen door die begroeiing. We moesten 1.5 u. wachten eer het onze beurt was en we besloten eens een kijkje te gaan nemen op een camping vlakbij. Daar raakten we in gesprek met een inwoner en die zei dat er twee soorten toeristen waren. 1, die komen en terug gaan, dat zijn de goede. 2, die komen en blijven, dat zijn de slechte. Hij bedoelde al die mensen uit het noorden (de yankee's) die in het zonnige zuiden een villa zetten en er ook blijven. Eindelijk konden we in onze boot stappen, we kregen oorbeschermers mee, wij hadden al gezien dat het een natte bedoening was en hadden vlug een regenpakje gekocht. Na een tijdje stopte hij om ons een beetje uitleg te geven over een krokodil met een kleintje die daar op een paar meter van ons lag. Het begon zachtjes te regenen, gelukkig hadden we die regenjassen aangeschaft, maar dat maakte het onmogelijk de ogen open te houden

gedurende de vaart. Die boten kunnen wel kort zwenken en als dat kort na elkaar gebeurt dan spat het water naar alle kanten. Als er een reiger te zien stuurde hij die boot erop af om die te doen opvliegen. In elk geval die piloten kunnen daar weg mee en zijn allemaal opgeleid door de kustwacht. Die boten kunnen niet achteruit varen en ook niet afremmen. Toen we aanmeerden waren we toe aan een koffie en die hebben we gedronken er stond wel een spaarbus om een geldstuk in te werpen in ruil voor de koffie. Op een deel van het meer mocht er gevist worden, dat was open water. Men mocht niet méér dan 5 vissen vangen en dat werd gecontroleerd door een parkranger, als de vissers aan de wal kwamen werd alles nagezien. De meeste vissers waren natuurspotters die foto's maakten van fauna en flora. Dan naar huis, nog een glaasje wijn en in het bedje waar we het goed hoorde regenen.

Maandag 21 nov : Vandaag een kalme dag, het is wel warm maar overtrokken. In de voormiddag wat winkelen. In de namiddag naar Dade City. Een stadje ten oosten van de 75. wanneer we daarheen reden zagen we een bord staan dat verwittigde dat er gevangenen aan de weg werkten. Inderdaad een paar honderd meter verder was er een heel ploeg oranjehemden bezig aan de weg, er stonden een paar bewakers bij met geweren over de schouder, niets om angstig te zijn. In het naar huis rijden heeft een sherriff een tijd achter ons gereden, daar hebben ze daar wel schrik van. Wij niet.

Volgende maal meer, Jef

BIERRUBRIEK: SASBRÄU

De meeste Belgische kwaliteitsbieren zijn bovengistende bieren, maar de meest gedronken bieren zijn ondergistende bieren. Ondergistend bier of 'lager' is uitheems van oorsprong: deze brouwwijze kwam sterk op in Centraal-Europa tijdens de 19de eeuw en verspreidde zich van daaruit geleidelijk naar het westen. De bekendste soort kennen we in de omgangstaal als 'pils'. Die naam is afgeleid van 'Pilsener': bier uit Pilsen, het Tsjechische stadje waar dit genre in 1842 geboren werd.

In dit stukje over ondergistend bier in België, wil ik het niet hebben over de eeuwige *Jupiler*, *Maes Pils* of *Primus*, maar over een verwant genre dat veel minder bekend is: Dortmunder (of 'dort', zoals de Nederlanders zeggen).

Zoals de naam al suggereert, stamt de Dortmunder uit het Duitse Dortmund. Daar wedijveren nog altijd twee brouwerijen over wie nu de originele Dortmunder in haar bezit heeft: de Dortmunder Union-Brauerei en de Dortmunder Actien Brauerei. Ze brengen allebei schoolvoorbeelden van het genre op de markt. De eerste bieren in dit genre ontstonden in de jaren 1870 als reactie op de Tsjechische pils, maar pas in de jaren 1950 veroverden ze een noemenswaardige positie op de Belgische en Nederlandse markt. Ondergistende blonde bieren waren toen immers buitengewoon populair. De Dortmunder gold als een soort chique alternatief voor de meer 'ordinaire' pils: stijlvoller, zachter, sterker in alcohol en meestal een schakering donkerder qua kleur (hoewel de echte Duitse Dortmunders juist bleker zijn dan de meeste Duitse pilsbieren). Vooral in Nederland bleef de 'dort' overeind: de zoetige, oranjeblonde *Gulpener Dort* of de voor het genre zeer zware, maar buitengewoon elegante *Alfa Super Dortmunder* zijn uitstekende en gerespecteerde klassiekers in het genre gebleven. Die Nederlandse dortbieren zijn duidelijk zwaarder en donkerder dan hun Duitse tegenhangers.

In België werd het echter al snel stil rond de dort. Hij verdween zelfs bijna van onze bierkaart. Een stille dood, zeg maar. Toch bleef een enkeling hardnekkig volhouden, en zo hebben we aan West-Vlaamse brouwerij Leroy te Boezinge één van de laatste Belgische Dortmunders te danken: *Sasbräu*. In de streek zelf vindt men dit brouwsel nog wel, daarbuiten zijn het slechts de kenners en liefhebbers die de weg vinden naar deze lager. *Sasbräu* is één van de weinige lagerbieren in ons land die geen pils is. *Sasbräu* heeft een warme, helder oranjeblonde kleur, de kleur van oud goud en dus een tint donkerder dan pils, zoals typisch

voor zijn genre. Bovenop het bier rust een dichte, fijne, roomwitte kraag.

Het geurt aangenaam en zuiver moutig, zonder de storende maïs- of andere neveneffecten die men vaak in Belgische pils terugvindt. Een fijne zoetheid, met impressies van vanille, veldbloemen, honing, maar ook

een licht peperachtig, subtiel vleugje hop en een vage indruk van ijzer. De smaak begint rustig, veeleer neutraal en wat mineraalachtig, om dan zachtjes naar een milde, zoetige, lichte moutigheid te evolueren en ten slotte uit te vloeien in een mooi hopbitterige afdronk. *Sasbräu* is en blijft een lager: geen complexe, zware fruitige esters of kruidige fenolen zoals in onze vele bovengistende bieren, maar een mooi voorbeeld van hoe ondergistende bieren dezelfde kwaliteit aan de dag kunnen leggen, puur door zuiverheid, evenwicht en elegantie. En dat is in onze Belgische pilsbieren – tot spijt van wie 't benijdt – slechts zeer zelden te vinden.

Waar komt de naam vandaan? Heel simpel: brouwerij Leroy heette vroeger 'Het Sas', en 'Bräu' is het Duitse woord voor 'brouwsel'. Dat is niet zo vergezocht, gezien de Duitse oorsprong van het genre (brouwerij Verhaeghe had tot voor enkele jaren trouwens een '*Verabräu*').

Brouwerij Leroy brengt ook *Kerelsbier Licht* op de markt. Dat is een beetje sterker dan *Sasbräu*, maar het lijkt er heel erg op. *Kerelsbier Licht* wordt gebrouwen in opdracht van Neve Jan, een bierhandel in Krombeke. Die laat bij dezelfde brouwer ook een *Kerelsbier Donker* produceren, maar dat is bovengistend bier. Als *Sasbräu* uw nieuwsgierigheid heeft kunnen wekken, aarzel dan niet om ook de rest van Leroy's oeuvre te verkennen: deze brouwerij verdient meer erkenning van bierliefhebbers dan ze momenteel krijgt. Via een complexe familiegeschiedenis is ze trouwens ook eigenaar geworden van brouwerij Van Eecke in Watou, die velen allicht bekender in de oren klinkt: daar zien immers de *Kapittel*-abdijbieren en het klassieke *Poperings Hommelbier* het levenslicht. Of hoe de Belgische brouwerswereld misschien kleiner is dan hij lijkt...

Wim Van Laere

BIJNA HERFST: WAT ZIE JE IN HET BOS?

P	P	A	D	D	E	N	S	T	O	E	L	X	H	V	M
H	B	O	S	W	A	C	H	T	E	R	A	A	E	K	J
S	B	E	U	K	T	B	E	I	K	E	L	S	R	K	B
V	L	I	E	G	E	N	Z	W	A	M	D	U	F	A	D
D	E	N	N	E	N	A	P	P	E	L	E	O	S	B	S
F	W	V	A	L	O	M	X	J	D	A	N	V	T	O	P
J	P	I	C	K	N	I	C	K	B	A	N	K	B	U	A
D	J	F	D	K	A	S	T	A	N	J	E	S	L	T	R
J	W	A	N	D	E	L	A	A	R	L	N	Q	A	E	A
V	A	R	E	N	S	J	A	G	E	R	B	K	D	R	K
C	E	E	V	E	R	Z	W	I	J	N	O	U	E	X	Q
J	B	O	S	D	U	I	F	B	C	K	O	I	R	O	W
I	O	O	Y	L	X	W	K	G	H	P	M	Q	E	E	O
E	E	K	H	O	O	R	N	R	B	V	I	E	N	U	L
X	O	P	S	Z	Y	H	E	R	T	U	B	F	Q	X	F
S	U	B	E	U	K	E	N	N	O	O	T	J	E	S	O

<p>BEUK BEUKENNOOTJES BOSDUIF BOSWACHTER DENNENAPPEL DENNENBOOM EEKHOORN</p>	<p>EIKELS EVERZWIJN HERFSTBLADEREN HERT JAGER KABOUTER KASTANJES</p>	<p>PADDESTOEL PICKNICKBANK SPAR VARENS VLIEGENZWAM WANDELAAR WOLF</p>	
--	--	---	---

EVENTJES LACHEN ...

Een chauffeur wordt aangehouden door de douane en moet zijn vrachtwagen openen.

'Wat zit er in die flessen?' vraagt de douanebeambte.

'Dat is water uit Lourdes'

De douanebeambte doet een fles open en ruikt eraan 'Water ! dit is pure wodka!'

'Mirakel ! Mirakel!'

+++

Op een vrieskoude winterdag komen een olifant en een muisje elkaar tegen bij een bevroren sloot. De olifant twijfelt of hij de sloot wel over zal steken, en de muis ziet dat, en zegt :

'Wacht maar, ik ga wel eerst om te zien of het ijs ons houdt !'

+++

Het is een verschrikkelijk warme dag.

Jan zit te puffen in de schaduw. 'Oef, wat is het warm' zegt hij tegen zijn vriend Fons 'wel 40 graden in de schaduw!'

'Maar' vraagt Fons 'waarom gaat ge dan ook in de schaduw zitten?'

+++

De leraar was ten einde raad.

'Waarom kun je op geen enkele vraag antwoorden?'

'Ja, kijk' antwoordt Liesje 'als ik dat kon, hoefde ik hier niet te zitten'.

+++

Een Nederlander komt bij de drogist. Hij vraagt: "Meneer, hebt u muizenvallen?"

"Jazeker, hoeveel wil u er kopen?"

"O, geen. Ik zal mijn muizen wel naar hier sturen."

CONTACTNAMIDDAGEN: DATUMS VAN DE REGIO'S

(Onder voorbehoud doorgegeven)

Regio Antwerpen :

17/09/2006 Nationale dag
04/11/2006 Contactmiddag
??/12/2006 Toneel

Regio West-Vlaanderen :

Vraag informatie bij uw regioverantwoordelijke.

Regio Brabant :

??/09/2006 Sri Lanka / Over Tsunami - Huis Rotselaar
28/10/2006 Contactnamiddag – Torenhoeve Rotselaar
02/12/2006 Sinterklaas en Zwarte Piet – Huis Rotselaar

Regio Limburg :

09/09/2006 Museum K-blokken - Leopoldsburg
04/10/2006 Bezoek TV Limburg

Regio Oost-Vlaanderen

Vraag informatie bij uw regioverantwoordelijke.

REGIOVERANTWOORDELIJKEN

Regio Antwerpen :

**De heer Van Dessel Jef
Palmstraat 42
2950 Kapellen
tel: 03/664.62.66**

Regio Limburg :

**De heer Sleypen Guido
Abdijstraat 6
3550 Zolder
tel: 011/53.72.69**

Regio Brabant :

**De heer Mannaerts Hubert
Koning Albertlaan 19
3320 Hoegaarden
tel : 016/76.08.81**

Regio Oost-Vlaanderen :

**Mevr.Waeterloos - Maes Hortense
Isidoor De Vosstraat 35
9040 SINT Amandsberg
tel: 09/228.48.39**

Regio West-Vlaanderen :

**De heer Witgeers Ronny
Van Maerlantstraat 49 , bus 5
8370 Blankeberge
tel: 050/42.54.23**

Regio Maasland :

**De heer Vranken Pierre
Klein Spanje 31
3630 Maasmechelen (Opgrimbie)
tel: 0499/274.375 (GSM)**

Secretariaat Vereniging Afasie :

**Mv. Michèle Van Den Bulck
Edegemsesteenweg 240
2610 Wilrijk
tel: 03/449.48.47**

**Uren van permanentie : 10.00 tot 12.00
14.00 tot 16.00
20.00 tot 21.30**

Er is ook een antwoordapparaat voor telefoons op andere tijdstippen !

E-MAILADRESSEN VERENIGING AFASIE

VOORZITTER:

Lieve Vercruysse livercruysse@village.uunet.be

REDACTIERAAD:

Erik Stoop stoop.erik@scarlet.be
Prof. Evert Thiery evert.thiery@scarlet.be
Claire Van Gorp cvangorp@antwerpen.be
Frank Paemeleire frank.paemeleire@telenet.be
Jef van Dessel jefvandessel@yucom.be
Saskia Debergh saskia_debergh@hotmail.com
Jenny Sneyers jenny.sneyers@skynet.be

REGIO'S:

Guido Sleypen (Limburg) guido.sleypen@yucom.be
Ronny Witgeers (West-Vl.) ronny.witgeers@euphony.net.be
Jan Schmidt (West-Vl. Secr) jan.schmidt@skynet.be
Gerd Vanspringel (Brugge) gerd.vanspringel@telenet.be
Pierre Vranken (Maasland) pierre.vranken@msn.com
Katrijn Speleman (Gent) katspel@gmail.com
Hubert Mannaerts (Brabant) afasie.vlbrabant@skynet.be
Jef Van Dessel (Antwerpen) jefvandessel@yucom.be

PENNINGMEESTER:

Luc Berlamont luc.berlamont@pandora.be

SECRETARIAAT:

Michèle Van den Bulck michelevdb@yucom.be

Het is misschien nuttig om deze lijst van e-mailadressen bij de hand te houden.

Als je in het bezit bent van een pc met internet en e-mailadres, kan je zo communiceren op een snelle en goedkope manier.

Bezoek ook eens onze website www.afasie.be

Het loont de moeite. Graag uw reactie!